

Warszawa, 20 kwietnia 2001 r.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
dr Leszek Juchniewicz

DTA-822/1197-B/1/2001/JJ

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b i c w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego Zakłady Koksownicze „Przyjaźń” przedsiębiorstwo państwowe z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zwanego w dalszej części decyzji „Przedsiębiorstwem”, zawartego w piśmie z dnia 14 lutego 2001 r. znak: DPT/PTI/TIE/286/257/2001, uzupełnionym pismami z dnia 14 marca 2001 r. znak: DPT/PTI/TIE/286/437/2001, z dnia 20 marca 2001 r. znak: DPT/PTI/TIE/286/465/2001 oraz z dnia 27 marca 2001 r. znak: DPT/PTI/TIE/286/547/2000

postanawiam

1. **zatwierdzić taryfę** dla gazu koksowniczego ustaloną przez wymienione Przedsiębiorstwo, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji,
2. **ustalić współczynniki korekcyjne X**, określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności gospodarczej w okresie regulacji:
 - a) dla działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania gazu koksowniczego – w wysokości 0,0 %,
 - b) dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji gazu koksowniczego – w wysokości 0,0 %,
3. **ustalić okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X**, o których mowa w pkt 2 na okres 12 miesięcy od dnia wejścia taryfy w życie.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 61 § 1 i § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, na wniosek Przedsiębiorstwa posiadającego koncesję nr WPG/4/1197/U/1/2/99/AS z dnia 31 marca 1999 r. na wytwarzanie paliw gazowych oraz koncesję nr PPG/5/1197/U/1/2/99/AS z dnia 31 marca 1999 r. na przesyłanie i dystrybucję paliw gazowych, w dniu 19 lutego 2001 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia II taryfy dla gazu koksowniczego, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.) oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”.

W szczególności taryfa zawiera elementy określone w § 5 ust. 1 i w § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia taryfowego, tj. :

- 1) grupy taryfowe,
- 2) ceny gazu koksowniczego,
- 3) stawki opłat abonamentowych,
- 4) stawki opłat za usługi przesyłowe,
- 5) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakości dostarczanego gazu,
- 6) bonifikaty z tytułu niedotrzymania standardów świadczonych usług przesyłowych,
- 7) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców,
- 8) opłaty za nielegalny pobór gazu

oraz warunki stosowania wymienionych cen i stawek opłat.

Przedsiębiorstwo nie ustaliło stawek opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia taryfowego, ponieważ realizacja wniosku o przyłączenie do sieci przesyłowej Przedsiębiorstwa wymaga zastosowania innych niż standardowe elementów przyłącza oraz innych warunków jego wykonania niż określone w rozporządzeniu taryfowym. Wysokość opłaty za przyłączenie ustalana będzie w umowie o przyłączenie na podstawie ¼ nakładów na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie.

W cenach i stawkach opłat zaproponowanych przez Przedsiębiorstwo w taryfie zostały uwzględnione uzasadnione koszty prowadzenia działalności koncesjonowanych.

Ze względu na fakt, iż Przedsiębiorstwo nie planuje modernizacji bądź rozbudowy mocy produkcyjnych oraz sieci gazowej, przyjęto zarówno dla wytwarzania, jak i przesyłania i dystrybucji gazu koksowniczego współczynniki korekcyjne w wysokości 0 %.

Okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X – w myśl § 2 pkt 13 rozporządzenia taryfowego – jest równoznaczny z okresem regulacji.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji - w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Paliwa gazowe”.
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa może zacząć obowiązywać nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia jej publikacji w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Paliwa gazowe”.

Otrzymują:

Zakłady Koksownicze „Przyjaźń”
w Dąbrowie Górniczej
ul. Koksownicza 1
42-523 Dąbrowa Górnicza

**Zakłady Koksownicze „Przyjaźń”
w Dąbrowie Górniczej
przedsiębiorstwo państwowe**

**TARYFA
DLA
GAZU
KOKSOWNICZEGO**

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI

I. INFORMACJE OGÓLNE

II. ZASADY ROZLICZANIA ZA ŚWIADCZENIE USŁUG PRZESYŁOWYCH I POBRANY GAZ KOKSOWNICZY

II.1. ZASADY PODZIAŁU ODBIORCÓW NA GRUPY TARYFOWE

II.2. ZASADY ROZLICZEŃ ZA USŁUGI PRZESYŁOWE

II.3. ZASADY ROZLICZEŃ ZA POBRANY GAZ KOKSOWNICZY

II.4. OPŁATY ABONAMENTOWE

III. OPŁATA ZA PRZYŁĄCZENIE DO SIECI

IV. OPŁATY ZA NIELEGALNY POBÓR GAZU KOKSOWNICZEGO

V. BONIFIKATY I OPŁATY ZA NIEDOTRZYMANIE STANDARDÓW JAKOŚCI I OBSŁUGI ODBIORCÓW

I. INFORMACJE OGÓLNE

I.1. Niniejsza taryfa została ustalona zgodnie z przepisami następujących aktów prawnych:

- 1) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.),
- 2) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 sierpnia 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci gazowych, obrotu paliwami gazowymi, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci gazowych oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. Nr 77, poz. 877) – zwanego dalej „rozporządzeniem przyłączeniowym”,
- 3) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 8) – zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”.

I.2. Użyte w taryfie określenia oznaczają:

dostawca (sprzedawca) – Zakłady Koksownicze “Przyjaźń” przedsiębiorstwo państwowe z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji gazu koksowniczego,

przyłączy – odcinek sieci gazowej od gazociągu zasilającego do kurka głównego wraz z zabezpieczeniem włącznic, służący do przyłączania instalacji gazowej znajdującej się na terenie i w obiekcie odbiorcy,

sieć gazowa – gazociągi wraz ze stacjami gazowymi, układami pomiarowymi i tłoczniami gazu, połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania i dystrybucji paliw gazowych, należące do przedsiębiorstwa gazowniczego,

okres rozliczeniowy – okres jednego miesiąca kalendarzowego,

metr sześcienny normalny (m^3) – jednostka rozliczeniowa ilości gazu koksowniczego, do której odnoszą się ceny ustalone w taryfie, oznaczająca ilość suchego gazu koksowniczego zawartą w objętości $1 m^3$ przy ciśnieniu 101325 Pa i temperaturze 273,16 K ($0^\circ C$),

moc umowna – maksymalna godzinowa możliwość odebrania paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym określona w umowie sprzedaży,

układ pomiarowy – gazomierze i inne urządzenia pomiarowe lub rozliczeniowo – pomiarowe, a także układy połączeń między nimi, służące do pomiaru ilości pobranych paliw gazowych i dokonywania rozliczeń,

odbiorca – każdy, kto otrzymuje lub pobiera gaz koksowniczy na podstawie podpisanej umowy z dostawcą,

gaz planowy – gaz dostarczany odbiorcy w ramach mocy umownej określonej przez niego,

gaz ponadplanowy – gaz dostarczany odbiorcy ponad określoną przez niego moc umowną,

gaz niedostarczony – ilość gazu koksowniczego, stanowiąca różnicę między ilością gazu uzgodnioną lub planowaną i ilością gazu dostarczonego odbiorcy w przypadku gdy obniżka wynikała z ograniczeń w odbiorze spowodowanych przez dostawcę,

gaz nieodebrany – ilość gazu koksowniczego, stanowiąca różnicę między ilością gazu uzgodnioną lub planowaną i ilością gazu dostarczonego odbiorcy w przypadku gdy obniżka wynikała z ograniczeń w odbiorze spowodowanych przez odbiorcę.

I.3. Niniejsza taryfa zawiera rodzaje, wysokość oraz warunki stosowania:

- cen gazu koksowniczego,
- stawek opłat za usługi przesyłowe,
- stawek opłat abonamentowych,
- opłat za nielegalny pobór gazu koksowniczego,
- bonifikat, upustów oraz opłat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

I.4. Ceny i stawki opłat ustalone w taryfie zawierają podatek od towarów i usług VAT w wysokości 22 %.

I.5. Rozliczenia oparte na wskazaniach układów pomiarowych oraz zamawiane moce dokonywane są z dokładnością do 1 m³.

I.6. Ceny i stawki opłat ustalone w taryfie obowiązują przy dostawach gazu koksowniczego o jakości określonej poniżej:

a) skład chemiczny (w jednym m³):

• metan	23 – 28%,
• wodór	58 – 62%,
• tlenek węgla	5,5 – 8,0%,
• dwutlenek węgla	1,5 – 2,5%,
• węglowodory ciężkie	2,0 – 3,0%,
• azot	3,0 – 7,5%,
• tlen	0,1 – 0,8%,

b) pozostałości zanieczyszczeń:

• benzol	do 0,5 g/m ³ ,
• amoniak	do 0,03 g/m ³ ,
• siarkowodór	do 0,05 g/m ³ ,
• cyjanowodór	do 0,1 g/m ³ ,
• naftalen:	
▪ lato	do 0,1 g/m ³ ,
▪ zima	do 0,05 g/m ³ ,

- c) temperatura maksymalna 303,15 K (30 °C),
- d) ciśnienie 0,65 – 0,9 MPa,
- e) wartość opałowa nominalna 17500 kJ/m³,
- f) wartość opałowa minimalna 17000 kJ/m³.

I.6. Pomiarów wielkości, o których mowa wyżej dokonuje dostawca z następującą częstotliwością:

- skład chemiczny gazu – jeden raz na dobę,
- pozostałości zanieczyszczeń: naftalen – raz na tydzień, benzol, amoniak, siarkowodór – raz na dobę,
- temperatura i ciśnienie gazu – pomiar ciągły,
- wartość opałowa – raz na dobę.

I.7. W przypadku zawarcia z inicjatywy odbiorcy lub dostawcy umowy związanej z odmiennymi od przyjętych w taryfie standardami dostawy gazu koksowniczego możliwe jest stosowanie innych cen i stawek opłat niż w taryfie pod warunkiem, że różnice w cenach i stawkach opłat będą uzasadnione skalą różnic w standardach dostaw.

II. ZASADY ROZLICZANIA ZA ŚWIADCZENIE USŁUG PRZESYŁOWYCH I POBRANY GAZ KOKSOWNICZY

II.1. Zasady podziału odbiorców na grupy taryfowe

II.1.1. Ustala się w oparciu o moc umowną następujące grupy taryfowe:

grupa K1 – przy poborze gazu w ilości powyżej 1000 m³/h
 grupa K2 – przy poborze gazu w ilości poniżej 1000 m³/h

II.2. Zasady rozliczeń za usługi przesyłowe

II.2.1. Opłatę za usługi przesyłowe dla poszczególnych grup taryfowych oblicza się na podstawie zawartych w taryfie stałych i zmiennych stawek opłat za usługi przesyłowe według poniższego wzoru:

$$O_{zd} = S_{zd} * Q + S_{sd} * M * L * T$$

gdzie:

O_{zd} – opłata za usługę przesyłową [zł],

S_{zd} – stawka opłaty zmiennej [zł/m³],

Q – ilość pobranego gazu [m³],

S_{zd} – stawka opłaty stałej [zł/(m³/h)/m/h],
 M – moc umowna [m³/h],
 L – długość rurociągu przesyłowego [m],
 T – ilość godzin w okresie rozliczeniowym [h].

II.2.2. Stawki opłaty zmiennej i stałej dla poszczególnych grup taryfowych

Grupa taryfowa	Stawka opłaty stałej	Stawka opłaty zmiennej
K1	$2,3134 \cdot 10^{-6}$ zł/(m ³ /h)/m/h	0,02252 zł/m ³
K2	$3,15525 \cdot 10^{-6}$ zł/(m ³ /h)/m/h	0,02088 zł/m ³

II.3. Zasady rozliczeń za pobrany gaz koksowniczy

II.3.1. Opłatę za pobrany gaz oblicza się jako iloczyn ilości pobranego gazu i ceny gazu wg poniższego wzoru:

$$O_{gaz} = Q * c_{gaz} + Q' * c_{gaz} * X$$

gdzie:

O_{gaz} – opłata za pobrany gaz koksowniczy [zł],

Q – ilość pobranego gazu koksowniczego planowego [m³],

c_{gaz} – cena gazu planowego koksowniczego [zł/m³],

Q' – ilość pobranego gazu koksowniczego ponadplanowego [m³],

X – współczynnik upustu.

II.3.2. Ceny gazu w [zł/m³] oraz wartość współczynnika upustu

Grupy taryfowe	Dostawa w ilości planowej	Dostawa w ilości ponadplanowej
	c_{gaz}	X
K1	0,15377 zł/m ³	0,25
K2	0,21200 zł/m ³	1

II.4. Opłaty abonamentowe

Stawki opłat abonamentowych ustala się w następującej wysokości:

Grupa taryfowa	Stawka opłaty abonamentowej
K1	64,64 zł/miesiąc
K2	64,64 zł/miesiąc

III. OPLATA ZA PRZYŁĄCZENIE DO SIECI

III.1. Przyłączenie do sieci odbywa się zawsze w oparciu o umowę o przyłączenie do sieci, po spełnieniu technicznych warunków przyłączenia określonych przez dostawcę.

III.2. Realizacja wniosku o przyłączenie do sieci przesyłowej dostawcy wymaga zastosowania innych niż standardowe elementy przyłącza oraz innych warunków ich realizacji niż określone w rozporządzeniu taryfowym. Wysokość opłaty za przyłączenie ustalana będzie w umowie o przyłączenie na podstawie $\frac{1}{4}$ nakładów na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie.

IV. OPLATY ZA NIELEGALNY POBÓR GAZU KOKSOWNICZEGO

IV.1. Pod pojęciem nielegalny pobór gazu koksowniczego rozumie się:

IV.1.1. pobieranie gazu koksowniczego bez zawarcia umowy sprzedaży z dostawcą,

IV.1.2. pobieranie gazu koksowniczego niezgodnie z postanowieniami umowy sprzedaży, w tym:

- 1) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego,
- 2) w wyniku dokonywania w układzie pomiarowo – rozliczeniowym uszkodzeń, powodujących jego nieprawidłowe działanie,
- 3) samowolną manipulację w układach pomiarowo – rozliczeniowych.

IV.2. W przypadku pobierania gazu przez odbiorcę niezgodnie z postanowieniami umowy sprzedaży, dostawca pobiera podwyższone

opłaty w wysokości dwukrotnych cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla danej grupy odbiorców.

IV.3. W przypadku gdy gaz pobierany jest bez zawarcia umowy sprzedaży, za każdą jednostkę tak pobranego gazu dostawca obciąża pobierającego opłatami za nielegalny pobór w wysokości pięciokrotnych cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla odbiorców danej grupy.

IV.4. Opłaty oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania paliw gazowych.

V. BONIFIKATY I OPŁATY ZA NIEDOTRZYMANIE STANDARDÓW JAKOŚCI I OBSŁUGI ODBIORCÓW

V.1. Przy dostarczaniu gazu koksowniczego o wartości opałowej wyższej lub niższej od nominalnej, tj. 17500 kJ/m^3 , opłata za gaz koksowniczy podlega skorygowaniu za pomocą współczynnika korygującego, obliczonego wg wzoru:

$$W = W_{drz}/W_{dn}$$

gdzie:

W – współczynnik korygujący należność za pobrany gaz koksowniczy,

W_{drz} – rzeczywista wartość opałowa [kJ/m^3],

W_{dn} – nominalna wartość opałowa [kJ/m^3].

V.2. Przy dostarczaniu gazu koksowniczego o wyższej lub niższej od nominalnej zawartości naftalenu dostawca udziela odbiorcy bonifikaty za przekroczenie zanieczyszczenia lub odbiorca płaci dostawcy dopłatę za obniżenie zanieczyszczenia w wysokości 0,05% ceny gazu koksowniczego, za każdy skończony $0,01 \text{ g/m}^3$ różnicy od każdego m^3 dostarczonego gazu.

V.3. Przy dostarczaniu gazu koksowniczego o wyższej niż nominalna zawartości siarkowodoru odbiorca ma prawo częściowo lub całkowicie wstrzymać pobór gazu. Za odbiór gazu koksowniczego o zawartości siarkowodoru większej niż nominalna dostawca udziela odbiorcy bonifikaty w wysokości 80 % ceny gazu koksowniczego za każdy m^3 odebranego zasiarczonego gazu.

- V.4. Odbiorcy przysługuje bonifikata w przypadku:
- V.4.1. niespełnienia przez paliwo gazowe standardów jakościowych określonych w umowie sprzedaży, a w szczególności określonych w punkcie I.6,
 - V.4.2. ograniczenia ciśnienia dostarczonego paliwa gazowego poniżej wielkości określonej w umowie.
- V.5 Ilości gazu o parametrach odbiegających od nominalnych ustala dostawca w oparciu o posiadane dane.
Jeżeli odbiorca kwestionuje jakość gazu za określony okres a dostawca się z tym nie zgadza, parametry jakościowe ustala się na podstawie analiz rozjemczych wykonywanych przy udziale dostawcy i odbiorcy. Analizy te stanowią podstawę naliczenia upustu lub dopłaty za okres reklamowany.
- V.6. Dostawca udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.
- V.7. Odbiorcy zaliczeni do grupy taryfowej K1 przy poborze gazu ponad wielość planowaną otrzymują upust za każdy m³ pobranego ponad plan gazu. Wartość współczynnika upustu podana jest w pkt. II.3.2.
- V.8. Dostawca obniża odbiorcy wysokość opłat za świadczone usługi przesyłowe proporcjonalnie do wielkości ograniczenia mocy umownej i czasu trwania przerwy lub ograniczenia, wynikających w szczególności z:
- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu,
 - 2) zagrożenia pożarem lub pożaru,
 - 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii,
 - 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci gazowych,
 - 5) prowadzenia prac związanych z przyłączeniem nowych odbiorców.
- V.9. W razie niedotrzymania przez dostawcę standardów jakościowych obsługi odbiorców, o ile umowa sprzedaży nie stanowi inaczej, stosuje się opłaty ustalone zgodnie z § 40 rozporządzenia taryfowego.
- V.10. W przypadku gdy z przyczyn niezależnych zarówno od dostawcy jak i od odbiorcy nastąpiło uszkodzenie urządzenia pomiarowego, w celu ustalenia należności za odebrany przez odbiorcę gaz przyjmuje się sposób określony w umowie sprzedaży.
- V.11. Rozliczenie, o którym mowa w punkcie V.10, obejmuje okres pobierania gazu, w którym zgłoszono nieprawidłowość wskazań lub zażądano

sprawdzenia układu pomiarowego. Jeżeli zostanie udowodnione, że błędne określenie należności trwało dłużej, wówczas korekta obejmuje cały okres, w którym występowały nieprawidłowości.